

237. Оный кой-то много бжрза, раскаявася, защо-то само съ терпѣніе-то ставать добры работы-те.

238. Богатъ е оный, кой-то ся благодари иа мало-то.

239. Слышай за да ся учишъ, и сохра-нивай молчаніе-то за твое избавленіе.

240. Человѣцы-те са раздѣлени на два разряда (чинове); нѣкои намиратъ онова, кое-то не тражать и не оставать благодарни а други тражать, и не находжать нищо.

241 Има нужда отъ совѣтъ; кой-то да-ва совѣтъ на единого горделиваго.

242. Всякій мни че има великъ умъ и всякий отецъ мечтае че неговый сынъ зами-нува на хубость всы-те други дѣца.

243. Единъ мудръ, кой-то ся лишава отъ нужны-те, повече е достопочтенъ отъ единого неученаго, който не ся лишава отъ нищо.

244. Добрѣ управени-те подданницы, чинатъ повече отъ велики-те войски.

245. Става виноватъ, кой-то ся оправдя-ва безъ да го клеветять.

246. Завистливи-те нематъ спокойствіе, лажцы-те нематъ срамъ.

247. Пазися отъ голѣмецъ кого-то си налѣгаль; отъ безуменъ, кому-то ся ся по-